17/11/2020

Владика Теодосије: Живео је Косовом јер је имао Христа у себи

Изјава Епископа рашко-призренског и косовско-метохијског Теодосија поводом уснућа Митрополита Амфилохија

Царство небеско нашем добром Митрополиту, нашем оцу, нашем учитељу, пастиру, саслужитељу. Све нам је био у животу. Имао сам благослов да упишем Богословски факултет док је он био декан. Кад сам дошао да се упишем, угледао сам га на ходнику и видео светитеља са фреске. Потпуно сам себе видео у његовом лику, односно такав треба да будеш, такве очи, такав поглед, такав став, такво једно стајање пред Господом, пред људима, да имаш такав однос који је он градио. И од тада, од 1983. године, до данас, он је мој узор овде на земљи. Он нам је не само проповедао Христа него га је и својим животом сведочио. И зато сам Богу и благодаран што сам, ето, у том времену живео и у том времену служим Господу када је он могао својим примером и животом свима нама да покаже праве вредности и прави пут, и да нас обликује. Шта више рећи него да је он означио време у коме је живео, одредио многе ствари у времену у коме живимо. И ми смо се трудили да

будемо његови помоћници, нарочито кад је у питању Косово и Метохија.

Кад сам се спремао да пођем на Цетиње да испратимо нашег Митрополита, сви су ме молили, све монаштво, свештенство, да дођу на његово опело и сахрану. Народ би заиста желео да буде данас овде, да су неке друге околности. А игуманија Пећке патријаршије мати Харитина кроз сузе ми је рекла: „Не би нас данас било овде да није било Митрополита Амфилохија ’99 године.“ Не би нас било да није било његове жртве када је он више од два месеца све време боравио у Пећкој патријаршији и у најтеже време био подршка том сестринству и нашем народу, када је својим рукама сахрањивао косовске мученике, новомученике и нама у Дечанима био подршка да и ми истрајемо, да останемо у нашим светињама и да будемо непоколебиви у својој вери, да не посустанемо.

Он је још као богослов био много везан за Високе Дечане, за Светог краља Стефана Дечанског, за игумана Макарија, оца Јустина, дечанску братију и до своје смрти био је веран косову и косовским светињама, Косовском завету. Храбрио нас је да се никад не устрашимо, већ са вером, оном аврамовском вером, ходимо кроз овај живот и као што су Мојсије и Исус Навин онако слабији од свих других противника и народа корачали ка обећаној земљи и нама је на неки начин уливао ту веру и снагу да и ми истрајемо на нашем Косову и Метохији, да се не уздамо у наше снаге јер те снаге немамо. Једноставно, посустале су, али Господ је ту. Наша снага није у нашој сили него у сили Божјој. Том вером, том љубављу, том снагом да истрајавамо.
Митрополит је много пута био на Косову и Метохији, много пута нам је дао подршку. Кад год је могао долазио је. Чуо сам данас овде у Подгорици и на Цетињу нешто лепо: Ако је Владика ишта више волео од Црне Горе, то је Косово и Метохија. А то је због косовско-метохијског завета Светога кнеза Лазара, због нашег опредељења. Изгарао је. И заиста, ево, данас га сви испраћамо са сузама, али са једном тихом радошћу да испраћамо праведника, да га испраћамо међу свете који су близу Господу и са вером да ће он с неба да нам буде још већи молитвеник и заштитник. Некако смо сад сигурнији јер знамо да нас неће заборавити, да нас неће оставити, знамо да онај жар и љубав које је имао на земљи да ће још бити виши сада када је он близу Господа и да ће његове молитве да нас одрже и да нас укрепе и да нас спасу.

Косово треба живети. Јеванђеље треба живети. А Косовски завет се темељи на Христовој жртви, на Аврамовом завету Богу, на љубави која не зна за страх, за границе. Митрополит је живео Косовом и зато је његов пример,

његов узор, нама толико значајан и важан. Имамо њега који није само говорио о Косову, него је живео Косовом, зато што је имао Христа у Себи. И ми управо на Косовском завету полажемо свој животни испит. То је наше опредељење. Јесмо ли за Христа, за истину, за правду и за живот, или смо за нешто друго, пролазно које обично људи овога света више вреднују од тога. Ето, то је био наш Митрополит Амфилохије, који је оставио толико добрих примера и дела да ми не треба сад много да испитујемо путеве и да тражимо решења. Једноставно треба да следимо његовом примеру. Он нам је показао пут, правац којим да ходимо и што је најважније, својим примером, животом – то потврдио. Његове молитве су нам потребне, а Господ да нам дометне снаге, љубави, вере мудрости да наставимо његово дело и у Црној Гори и на Косову и Метохији, у нашој лепој Србији – да оно што су наши оци започели и на чему су истрајавали – ми наставимо и да се њихово дело продужи.

Да нас молитве нашег Митрополита прате у све дане нашег живота.

mitropolija.com